

İÜ-C'nin Sesi

Özgür Fanzin

2022 #2

4,50TL

Parasız,

nitelikli,

ulaşılabilir

beslenme haktır!

İÜ-C'nin Sesi'nden herkese merhaba,

Fanzinimizin bu sayısını, bizler için uzun bir süredir ciddi bir soruna ve mağduriyet haline gelmiş olan yemekhane yani beslenme gündemine ayırdık.

Doğurucu olmayan ve niteliksiz yemeklere mecbur bırakıyoruz. Mecbur kalıyoruz çünkü koca bir sanayinin ortasında adeta terk edilmiş bir "köy"de eğitim görmeye çalışıyoruz. Bu durumda beslenme için çok da bir alternatifimiz olmuyor. Bu sorun yetmediği gibi devlet üniversitelerinde en yüksek ücrete yemek yiyen öğrenciler konumunda bulunuyoruz.

Hepimizin de bildiği gibi güz döneminin başında üniversitemizde yemekhane ücretine 4 TL ödüyorduk. Güz döneminin sonuna doğru ise yemekhane ücretlerimiz 4.50 TL'ye yükseltildi.

Tüm bu sorunlar karşısında ise sesimizi kısıp, kenara geçip beklemeyi tercih etmiyoruz. Yaşadığımız bu sorunlara karşı

parasız, nitelikli ve ulaşılabilir beslenme hakkına erişebilmek için başlatılan bir imza kampanyası ile sesimizi duyurmaya çalışıyoruz.

Kampanyamızda yemekhanenin parasız olmasını, yemeklerin sağlıklı, hijyenik, nitelikli ve doyurucu hale getirilmesini istiyoruz. Yemekhane öğünlerinin sabah-öğle-akşam şeklinde üç öğüne çıkartılmasını, ayrıca vegan menünün de sabah-öğle-akşam şeklinde üç öğün olarak çıkartılmasını istiyoruz.

Arkadaşım, sen yoksan bu mücadelede bir kişi daha eksiğiz . Sen de omuz ver, haklı ve meşru bir şekilde yürüttüğümüz mücadeleye katıl! Sesimiz yükselsin, birlikteliğimiz güçlensin!

(Fotoğraftaki QR kodu okutmayı ve yaratıcı fikirlerini bizlerle paylaşmayı lütfen unutma...)

Parasız, nitelikli ve ulaşılabilir beslenme haktır!

Üniversite eğitimimize başladığımız zamandan, diplomalarımızı aldığımız zamana kadar bir dizi eğitim uygulamasına ve materyaline para vermek zorunda kalıyoruz. Bütün bu masraflarımızın yanında bir de yüksek fiyatlı ve niteliksiz şekilde sunulan yemekler ile karşılaşyoruz. Çoğumuz ise maddi imkansızlıklardan kaynaklı en temel insani haklarımızdan biri olan beslenme hakkına dahi ulaşamıyor.

Devlet üniversitelerinde eğitimin parasız olduğuna dair hamasi nutuklar çekiliyor. Fakat bizzat yaşamlarımızdan da gördüğümüz gibi eğitim ücretsiz olmadığı gibi çok pahalı bir şekilde sunuluyor. En temel insani haklarımızdan biri olan beslenme hakkımız ise pahalı fiyatlar ile niteliksiz bir şekilde sunulurken adeta ellerimizden alınmak isteniyor.

Bizler bu durumun en somut halini kendi yaşamlarımızda görüyoruz. Üniversitemizin yemekhanesinde çıkan yemekler hem sağlık açısından oldukça niteliksiz ve yetersiz hem de fiyat açısından oldukça yüksek fiyatlı. Her dönem olduğu gibi bu sene de güz döneminin bitişine denk ge-

lecek şekilde yeni yıl başlarken 4 TL olan yemek ücretimiz 4,50 TL'ye çıkarıldı. Devlet tarafından en fazla bütçenin ayrıldığı üniversite olmak ile övünen yöneticiler bu paraları öğrencinin barınma, beslenme, ulaşım ve eğitim materyali gibi ihtiyaçlarına harcamıyorsa nereye harcıyorlar?

Arkadaşlar, beslenme hakkı bir insanın en temel haklarından biridir ve bizim bu hakkımız doğrudan gasp edilmektedir. Beslenme hakkımız parasız, nitelikli ve ulaşılabilir bir hale getirilmelidir. Bu noktada neden özellikle "parasız" olmalıdır dediğimi kısaca açıklamak istiyorum. Bence insanın yaşamı için zorunlu olan her şey parasız olmalıdır. Yalnızca besin maddeleri için değil, su, barınma, ulaşım, sağlık ve daha birçok şeyin bence parasız olması gerekir. Temel ihtiyaçlar üzerinden kâr amacı güdülmemesi gerekir.

Sesimizi ve tepkilerimizi ortaklaştıralım, parasız, nitelikli ve ulaşılabilir beslenme hakkımıza sahip çıkalım.

TBMYO-Otomasyon Bölümü'nden bir arkadaşımız

DOYMAK MI BESLENMEK Mİ?

Doymak; beslenmek demek değildir. Çünkü beslenmek, yediğimiz yemekten, dinlediğimiz müzikten, okuduğumuz kitaptan bütünsel olarak vücudumuzun fayda sağlamasıdır. Bu yüzden beslenmek demek yalnızca yediğimiz yemeklerin miktarı ile değil yaşamın her anını geliştirici, fayda sağlayıcı şekilde besleyebilmek demektir.

Doyuyor muyuz, yoksa besleniyor muyuz? Bu iki kavram çok fazla anlam ifade ediyor. Bugün yaşamımızı idame ettirebilmek için beslenebilmemiz gerekiyor. Beslenmek, sadece karın doyurmak değil, ekonomik-siyasal, sosyal-kültürel alanda daha iyi bir yaşam tarzına sahip olmak demektir.

Gel gelelim ki yaşadığımız bu dünyada milyarlarca kişi sefaletle mahkûm ediliyor, ölümü gösterip sıtmaya razı bırakılıyor. Bu

düzen, bizlerin yaşam koşullarını gittikçe ağırlaştırıyor. Bizleri kuru ekmeğe, soğana talim bırakıyor. Açlık ve ölüm ikilemi arasında bırakıyor. Bu düzende sağlıklı beslenme ihtiyacı bile çok görülüyor hatta lüks haline getiriliyor. Oysaki bu yaşamda beslenmek her anlamıyla insanı geliştirecek zorunluluklardan biri olmalıdır.

Bir tarafta doymak bilmeyenler diğer tarafta ise beslenemeyenler. Bu düzende insani olmayan koşullar altında ezilenler bir süreden sonra buna dayanamayıp bir mücadele hattı oluşturmak zorundadırlar. İnsan doğası gereği böyle olmalıdır. İnsani olmayı kabullenmemelidir.

Basım ve Yayın Teknolojileri Bölümü'nden bir arkadaşımız

“Demek ki yapılabiliyormuş...”

DUYURU

ÖĞRENCİLERİMİZE 26.02.2022 TARİHİNDEN İTİBAREN HAFTASONLARI **SABAH KAHVALTISI** ve **AKŞAM YEMEĞİ** HİZMETİ VERİLMEYE BAŞLANACAKTIR.

YEMEK HİZMETİ ALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİLERİMİZİN, CUMA GÜNLERİ SAAT 15.00'e KADAR BLOK SORUMLULARINA İSİM YAZDIRMALARI ve ÜCRET ÖDEMELERİ GEREKMEKTEDİR.

SABAH KAHVALTISI (09.00-11.00) 15 TL
AKŞAM YEMEĞİ (17.00-19.00) 20 TL

YURT MÜDÜRLÜĞÜ

ÖNEMLİ DUYURU

10-11-12-13 MART (PERŞEMBE, CUMA, CUMARTESİ ve PAZAR) TARİHLERİNDE BASKETBOL SAHAŞI KARŞISINDA BULUNAN YEMEKHANE MUTFAĞINDA AŞAĞIDA BELİRTİLEN SAATLERDE ÜCRETSİZ KAHVALTI VE AKŞAM YEMEĞİ HİZMETİ VERİLECEKTİR.

KAHVALTI : 09.30 – 11.30
AKŞAM YEMEĞİ : 18.00 – 20.00

YURT MÜDÜRLÜĞÜ

Kampüsümüz içerisinde kaldığımız yurttan birkaç ay öncesinde ekonomik krizin de baş göstermesiyle birlikte öğrenciler arasında yemek/yemekhane sorunu tekrardan gündeme oturmuştu. Ancak yeterince büyük bir tepki oluşturulamadı ve sadece konuşulmasıyla kaldı. Yurttan kalan öğrencilerle o zaman bu konuları birlikte tartıştığımızda taleplerimizi belirlemeli ve ücretsiz beslenme hakkımıza sahip çıkmalıyız diye bir öneri sunmuştuk. Rektörlüğün ve yurt müdürlüğünün ücretsiz yemekhane açmasını düşünenler olarak epey bir azınlıktaydık. Bunu yapamayacaklarını düşünen öğrenciler ise epey bir fazlaydı. İstanbul'da 24 ocakta kar fırtınaları baş gösterdiğinde Hadımköy yolu 4 gün boyunca kapalı olduğu için okulun yemekhanede çalışan işçileri kampüste mahsur kalmıştı ve rektörlük tarafından hazır işçiler de oradayken yollar açılana kadar yurttaki öğrenciler için yemek verilmesi kararı alındı ve o süre boyunca yemekler ücretsiz sağlandı. Daha sonra 9 martta tekrar kar fırtınası uyarısı gelirken üniversiteler dahil olmak üzere İstanbul'da bütün okullar tatil edildi ve İÜ-C rektörlüğü tarafından alınan kararlarla tekrardan 10-

11-12-13 mart günlerinde ücretsiz yemek verileceği duyuruldu ve verildi. Ardından tekrar kar yağışından dolayı bir sonraki haftasonu olan 19 ve 20 mart günlerinde de ücretsiz yemek sağlandı ve ardından pazartesi günü sonlandırıldı. Öğrenciler bu yurttan birkaç ay öncesine kadar “ücretsiz yemek verilemez” diye düşünüyorlardı demiştim. Artık yavaş yavaş bu düşünce de aşıyor. Her (sınırlı) ücretsiz yemek verildiğinde artık öğrenciler bunu düşünür ve konuşur hâle geldiler. “Demek ki yapılabiliyormuş...”

Yapılabilir. Fakat yapılmıyor. Öğrenciler üzerinden kâr elde etmek rektörlüğün birincil önceliği. Çeşitli kriz durumlarında bunu sağlamaları ise ‘komşular alışverişte görsün’ mantığı ve biraz da öğrencilerin büyüyen öfkelerini azaltmak. “Bakın, zor zamanlarınızda yanınızdayız” diyerek bizleri hizada tutmaya çalışmak.

Öğrenciler olarak bizlere sağlanan sınırlı şeylerin yetmediğini söylüyoruz. Ekonomik krizin baş göstermesiyle birlikte kampüsün yemekhanesine yapılan zamları kabul etmiyoruz. Bu krizi biz yaratmadık, faturasını da biz ödemeyeceğiz!

TBMYO'dan bir arkadaşımız

Yemekhane sorununa, zamlara, doymak ve beslenmek arasındaki farklılara dair arkadaşlarımızın görüşlerini sizlerle paylaşıyoruz:

Bakanımızın dediği gibi kuru ekme ve soğan yiyerek de doyabiliriz fakat sevdiğimiz bir yerde sevdiğimiz yemeklerle hem nitelikli hem de sağlıklı olarak beslenebiliriz. Doymak çoğu zaman yetebilir ama beslenmek günümüz koşullarında pek de mümkün olmuyor, özellikle de öğrenciler açısından. Biz kuru ekme ve soğan yiyerek doymak istemiyoruz. İstedığımız şey istediğimiz anda ve istediğimiz şekilde, sağlıklı ve nitelikli bir şekilde beslenmektir.

SABİF Sosyal Hizmetler Bölümü'nden bir arkadaşımız

Doymak ve beslenmek, yaşamın temel öğelerinden biridir. Ülkemizin hemen hemen her yerindeki insanlar bir şekilde doyabiliyorlar sadece belirli bir kesim beslenebilir. Öğrenci kitlesinin neredeyse hiçbiri bu ekonomik şartlarda beslenemiyor, veya proleter kitlesi hiçbir şekilde beslenemiyor çünkü sistem buna izin vermiyor.

TBMYO Elektronik Bölümü'nden bir arkadaşımız

Onların açısından bakarsak 50 kuruş gerçekten bir şey değil. Ama iki öğünü 1 aya çarptığımızda 270 lira vermiş oluyoruz. Başka üniversitelerde daha uygun fiyatlarda yemekler varken biz İstanbul'da beslenmek için en fazla parayı veren öğrenciler olarak bu durumu kabul etmiyoruz. Öğrencileri müşteri olarak görüyorlar. Bu ülkede en çok gençlere yatırım yapılmalı ki gelecek nesiller daha iyi olsun ve bizim gibi küçük yaşta ekonomi konuşmak zorunda bırakılmasın.

SABİF Sosyal Hizmetler Bölümü'nden bir arkadaşımız

Günümüzde milletvekilleri çok cüzi miktarlarda meclis lokantasında yemek yiyebiliyorlar herhangi bir geliri olmayan öğrencinin bu kadar pahalı yemek yemesi kabul edilemez. Ayrıca yemeklerin soğuk olması da cabası. Bu yemeklerin milletvekilleri yüzüne bile bakmaz...

Mühendislik Fakültesi Jeoloji Bölümü'nden bir arkadaşımız

Yemekhanedeki yemekleri mecburiyetten yiyoruz. Doymuyoruz. Fiyatı pahalı ve sağlıklı beslenemiyoruz.

SABİF Sağlık Yönetimi Bölümü'nden bir arkadaşımız

Yemekleri doymak için yiyorum ama doyamıyorum. Çünkü bazı yemekler soğuk ve sabahtan kalma oluyor. Yurtta kaldığım için de başka şansım yok. Ama iyi beslenmediğimi düşünüyorum. Yemekler sıcak ve taze olmalı.

Sağlık Bilimleri Fakültesi'nden bir arkadaşımız

Ben beslenmenin temel bir ihtiyaç olduğunu düşünüyorum ve bundan kaynaklı sorumluların ellerinden geldiğince bu ihtiyacımızla ilgili bizlere yardımcı olmasını istiyorum.

TBMYO Biyomedikal Bölümü'nden bir arkadaşımız

Beslenmek karın doyurmak ya da açlığını bastırmak için yemek, içmek değildir. Beslenme ihtiyaçtır. Yetersiz porsiyonlar ve yeterli besin değeri sağlanamayan yemekler için artan ücretler istemiyorum.

HAYEF'den bir arkadaşımız

Ben yemek yemenin temel bir ihtiyaç olduğunu ve bu yüzden daha özen gösterilmesi gerektiğini düşünüyorum bu nedenle yemekhane ücretlerine gelen zamların rahatsızlık verici olduğunu düşünüyorum

TBMYO Biyomedikal Bölümü'nden bir arkadaşımız

Biz zaten öğrenciyiz. Öğrencilere destek çıkmak yerine, öğrencilerin yaşamını ve eğitim hayatını kolaylaştırmak yerine daha da zorlaştırıyorlar. Öğrencileri desteklediklerini söylüyorlar lakin burs yerine hem faiziyle geri ödeyeceğimiz parayı (krediyi) kendi ihtiyaçlarımıza ayıramadan en temel ihtiyacımız olan beslenmeye ve barınmaya döküyoruz. Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki yemek fiyatları bile okullarımızdaki yemek fiyatlarından uygunken öğrencilere reva gördükleri ise fafiş fiyatlarda yemekler vermek oluyor. Nitelikli ve ulaşılabilir beslenme haktır. Biz de bu hakkımızı sonuna kadar savunacağız. Bu hakkı savunmak için ille de bundan muzdarip insanlar olmak gerekmiyor. Öğrenciler olarak akademisyenlerden ve tüm üniversite çalışanlarından da bu konu hakkında bizlere destek vermelerini bekliyoruz.

TBMYO Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Bölümü'nden bir arkadaşımız

Beslenme nitelikli, kaliteli ve besin değeri yüksek yiyecekler ile besin ihtiyacının karşılanmasıdır.

Doymak ise açlığı geçiştirmek için sağlığa pek de uygun olmadan, vücudu yastırtmaya yarayan, anlık olarak günü kurtarmaya odaklı bir tüketim şeklidir.

Üç öğün kuru ekmekle de doyabiliriz fakat sağlıklı bir şekilde beslenmeyiz...

TBMYO Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Bölümü'nden bir arkadaşımız

Türkiye'nin en iyi devlet üniversitelerinden birinde okuyoruz. Ama bu "en iyi" üniversite öğrencilerine en kötü koşulları sunmak için sanki elinden geleni ardına koymuyor. Buradaki her şey bizim hayatımızı daha da zorlaştırmak için yapılmış gibi değil mi? Yoksa sadece ben mi abartıyorum bilmiyorum. Bildiğim tek bir şey var Türkiye'de genç olmak öyle birilerinin rahat koltuklarından söylediği gibi çok da "tatlı" bir şey değil. Gayet acı, hatta fazla acı!

Bu acı gerçekler de bizim böyle yakınıp durmamızla geçmeyecek tabii, bir şeyler yapmak lazım. Bu kampanya da bir şeyler yapmak için bence iyi bir başlangıç. Yemekhane meselesi hepimizin sorunu, hepimiz elimizi taşın altına koymazsak o taş bizi ezmeye devam eder...

Mühendislik Fakültesi'nden bir arkadaşımız

Farklı şehirlerden, ailelerimizden uzaklaşıp geleceğimizi kurmak üzere bu okullara geliyoruz. Ancak karşılaştığımız şey niteliksiz bir barınma, niteliksiz bir yemekhane ve niteliksiz bir ulaşım koşulları oluyor. Şehir merkezinin bir hayli dışında kalıyor kampüsümüz. Adeta Rus romanlarındaki sürgün bölgesinde gibiyiz. Üstümüzde yalnız eski-püskü bir palto, cebimizde birkaç metelik ve karnımız daima aç... Bu koşullarda gelecek nesillere fayda sağlayabilecek bir öğretmen olarak mı buradan mezun olurum yoksa her koşulda hayatta kalmak konusunda profesyonelleşmiş bir hayat koçu olarak mı bilmiyorum. Ama gönül ister ki elbette ki binbir hayal ile geldiğim bu okuldan bir öğretmen olarak mezun olayım.

Biz çok da bir şey istemiyoruz. En doğal, en insani cümleleri kuruyoruz her gün "Umarım çorba soğuk değildir.", "Umarım yemek bitmemiştir de konserve vermezler.", "Umarım biraz daha pilav ekler misiniz diye sorduğumda hayır demezler."

Yemekhaneye dair başlatılan kampanyayı çok isabetli buluyorum. Çünkü kendi kendimize söylenmek sadece kendimize kalıyor. Biz sorunlarımızı yüksek perdeden ifade etmedikçe hiçbir şey değişmeyecek.

HAYEF'den bir arkadaşımız

Sağlıklı ve nitelikli bir şekilde beslenmek istiyoruz.

Beslenmek; besin değeri yüksek olan, insan sağlığına yararlı yiyeceklerle veya kişinin hür iradesiyle seçerek ve isteyerek tamamen kendi tercih ettiği ürünlere göre öğünlerini tüketmesidir.

Doymak ise kişinin sadece açlığını bastırmak için iyi/kötü besin fark etmeksizin öğün tüketmesidir. (Tabiri caizse umduğunu değil bulduğunu yemektir.)

İnsan vücudunun işleyişini sürdürebilmesi için, yani insan yaşamının ilerleyebilmesi için vücuda alınması gerekli olan maddeler vardır. Bu maddeler alınmadığı takdirde çeşitli sağlık problemleriyle karşılaşırız. Biz öğrenciler, sağlığımızı ne kadar önemsesek de imkanlarımız yeterli olmadıkça bir şeylere katlanmak durumundayız.

Örneğin kampüsümüz içerisinde ya da çevresinde yiyecek temin edebileceğimiz yeterli alan olmadığı için ya yemekhanede çıkan aynı içeriğe sahip iki öğünü tüketiyoruz ya da kampüs içerisindeki marketten alınan hazır yiyecekleri tüketiyoruz. Ne kadar sağlıklı olduğu ya da besin değerinin ne olduğunu düşünmek sonraya kalıyor çoğunlukla. Çünkü önceliğimiz genelde aç karnımızı doyumak oluyor.

Doymak ve beslenmek arasındaki fark nedir, sanıyorum tek cümle ile şöyle açıklanabilir: Çöpten bulduğumuz yemek artıklarıyla da doyabiliriz fakat sağlıklı, nitelikli bir şekilde beslenmeyiz.

TBMYO Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Bölümü'nden bir arkadaşımız

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa'da yemekhane taleplerimiz:

Bizler İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa'nın çeşitli fakülte ve bölümlerinden öğrencileriz. Biliyorsunuz ki hayatımızın her alanını etkileyen ciddi bir ekonomik kriz ile karşı karşıyayız. Artık geline nokta çalışmadan okuyamaz hale geldik. Durum böyle olunca yemekhaneye yapılan son zamlar da bizlerin yaşamını olumsuz anlamda etkilemekte. Diğer devlet üniversitelerine oranla diyebiliriz ki üniversitemiz İÜ-C en pahalı yemekhane ücretine sahip üniversitelerden birisidir. yeni yılın hemen başında getirilen zam ile bizlere hiçbir duyuru ya da bilgilendirme yapılmadan 4,50 TL ödemeye başladık. Bizler beslenemediğimiz için eğitimimizden mahrum kalmak ya da sağlıklı olmak istemiyoruz. Devlet tarafından en fazla bütçenin ayrıldığı üniversitenin öğrencileri olarak yemekhanenin parasız olmasını istiyoruz.

Tüm bunların yanı sıra yemekhanede verilen yemekler çoğu zaman soğuk ve bayatlamış bir şekilde bizlere sunuluyor. Kampüsümüzün bulunduğu konum gereği yemekhane dışında beslenme ihtiyacımızı karşılayabileceğimiz neredeyse hiçbir alanımız mevcut değil. Yemekhanede bizlere sunulan öğünlerin sağlıklı, hijyenik ve doyurucu olmasını istiyoruz.

Yurtta kalan yüzlerce arkadaşımız var. Yurdun ayrı bir yemekhanesi bulunmadığı için arkadaşlarımız okulun yemekhanesini kullanıyorlar. hem yurtta kalan hem de erken saatlerde

uzun yollardan gelen arkadaşlarımız için yemeklerin sabah-öğle-akşam şeklinde 3 öğüne çıkartılmasını istiyoruz.

Çok uzun bir aradan sonra vegan menü sağlanmış oldu. Ancak vegan menü yalnızca öğle saatlerinde veriliyor. Vegan arkadaşlarımızın mağdur olmaması için bu menünün de 3 öğün çıkmasını istiyoruz.

Ayrıca sormak istiyoruz: Üniversitemizin Avcılar Yerleşkesi'nde bulunan yemekhaneyi kampüsümüzün içerisinde İstanbul Üniversitesi'nde eğitim gören arkadaşlarımızla beraber kullanıyoruz. Aynı yemekhanede aynı şirket ile anlaşması olan yemeği yememize rağmen İstanbul Üniversitesi'ndeki arkadaşlarımız 3,50 TL öderken bizler neden 4,50 TL ödüyoruz? Bu durumun bizlere İÜ-C yönetimi tarafından yazılı bir şekilde açıklanmasını istiyoruz.

Taleplerimizi maddeler halinde bir kez daha belirtiyoruz:

1-Yemekhanenin parasız olmasını istiyoruz.

2-Yemekler sağlıklı, hijyenik, nitelikli ve doyurucu hale getirilsin istiyoruz.

3-Yemekhane öğünlerinin sabah-öğle-akşam şeklinde üç öğüne çıkartılmasını istiyoruz.

4-Vegan menünün sabah-öğle-akşam şeklinde üç öğün olarak çıkartılmasını istiyoruz.

İmza metni için kısa link:

<https://chn9.it/x7RtyJ62Cp>

İÜ-C'NİN SESİNE

SES KAT!

Çizimini, şiirini, yazını ve düşünceni
sen de paylaş!

iucninsesi

iucninsesi@yandex.com